

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. עשיר ברשים ימשול
ועבד לזה לאיש מלכות
משלי כב ז

גליון הש"ס

גמ' א"ה חייב באחריותו. ע'
כרענ"ל קידושין דף מג ע"ב
ד"ה מאי קסבר: רש"י ד"ה
ולא שש נביה בו' המנפשה
אין נאמן. ע' ג"כ דף קפב
ע"ל חל"ה חזר ונאמר:

הגהות הב"ח

(א) נמ' למרי ארעא בטסקא
נאסי מרי ארעא:

לְעוֹי רַשׁ"י

קריסט. מעיל.

תוספות רי"ד

אמר ליה רב לרב אחא
ברדלא קבא דמוריקא אית

דקסיד שוהיה מבטיח

הוא יחזור בו לזכר ממנו
סכלו אתו בעי ענין
בית ה' לית דברים הללו
לא תנו לחרורם כי שאני
יכול לחזור בו כיוון שאני
לא מבטיח ששלתן אותם
לשומעיהם דאמי במחנה
מוטעה כי אמר כמבשר
ששלתן קנה את אל לא
קנה. הנהו נעמי דעברי
חושבת כבר הדין שיש
חשבון אחריו בין הדין
הזה והיבטול למורה
דארעא בעל שאלת אמת
אוצר ענין מניה לפיך את
הענין חושבת כי דורה
למשיח לא שפי נבירה ואל
למשיח שפי תודע דבר שאל
במחשבות שהם חזי מרומם
הוא ואת קנה דורה אמר
לקימה דור בתמן ואל אמר
אנכיך לך חוה דאמר דור
הוא ואת קנה דורה אמר
קנה מין את אבא אמר
האי מי קאמר אל היבט
לויכא בעל שאלת אמת
קנה בעשותו ודור וכל קנה
בעשותו חזרו: חושבת
מן למשיח שפי חזרו
הוא אמר חייב אחריו מי
חייב הפשלת חוה האחריות
היא יאמר מין שליית
שהיא לא צורח הפולה
ששלתו לו דור ואל דא
כא חזרו ודור למשיח
אמר יאמר שאל קנה דור
חזרו אמר דאמי במחשבות
דלכת נעמי תאמרו את מי
לא חרבונו לא ונחשבתו

לך ולמא שמעתי ואלכלת להו
למיהדר ביה שמואל אמר מת
ומר סבר לא כוזב מר"י לימ
אי מר כוזב יי דייכי דאמר
יהא אלא הוא בעצמו תופש
דאי אמר מסתפינא דילמא מת
טענה טענה, לא דייכי הולך
דהולך כיע לא פליגי דהכי
אני יכול לחזור בו ודבא משום
אחרות מודה שמואל דאני
בשמואל דייכי הנת חלקה בדר

המביא גם פרק ראשון גיטין

לגבי האזי ממלוה ישנה
זמן ארוך: גמר. השתא
לס להאי ומינתיק מקמא:
זה אדם חזק שאינו ממחין

בההיא הנאה דקא מ
ישנה למלוח חודשה גמ
הונא מר בריה דרב
מעתה¹⁶ כגון הני דבי ב
לאלתר ה"נ דלא קנו וס
דברך לשיעורין אלא
תלת מילי שוניהו רבנ
דא הא¹⁷ ואידך דאמרי
הכותב כל נכסיו לר
אפיטרופאי ואידך¹⁸ דר
אשה לרנו גדול רריו

אחרי כן יצאנו מן המדבר
אחרי כן יצאנו מן המדבר
לפנינו באפיה קאמינינו
מכלל דאי בעי הדר
דברים הללו לא ניתנו
חידא וימנא דאמר רב
ביד תתנו לו לפלוגי
אי מהימא הוה אמנא
אבל מתנה מעטת ל
הנו גינא דעביד חס
חמש איסורי זוזי גבי
יחיבנהו ניהליה למרי
ארעא וקנה מיניה לסוף
דליה לנפשה לא פש
לקמה דרב נתמן א"ל
אמר רב דאמר רב

דאסער דוב הונט אים
 א"ל רבא אמו הא"י
 גבאי קאמער הא"י א"כ
 קנן במעות חוור "איה
 שאני חייב לו * אמר
 בא לחזור אינו חוזר
 שהייב באחריותו אם
 ברא קמפלי דמר סב
 סב * הולך לאו כוכי
 כוכי רמיז ויחבא בה
 אמרנו מינו וז"ס אמר
 דרב "הולך מנה לפלוג
 לפלוגי שאני חייב
 פקדון שיש לו בידי
 שיש לו בידי חייב בא
 אינו חוזר פקדון לימא
 פקדונו ביד אחר א"ר
 רב ששת הוה ליה א
 א"ל לרב יוסף בר
 איתניהו ניהלי אול
 ליה ניקני מינק א
 אישמיט לחו כי
 ליה שפיר עבדת דר
 לוח לאיש מלוה
 עבדת עבד לוח לאיש
 יאשיה הוה ליה איס

לשם חלוקת המס, נדרש

מטויה ניהליה והימיה חו לא מצי
קמיסלגו דמו סבר הולך כוכי דסי
תנני דכוכי דמי לימא בתולן פליני
כוכי דמי אמאי יכול לחזור בו לא
אמרן לעיל גבי תוספ' לבשל חוב
טענה והכא אי אמרי' כוכי דמי אין
זו סבר לא אמרינן מנו פי' בלישנא
שחרור זה לעברי כיון דליכא מינא
לך כוכי דמי ואם היה במחנה דליכא
הולך כוכי דמי ולענין דקרי' הלכה
לית לו חזק מנה פלוגי' שני חייב

אם בן נתת דברך לשיעור
דקידושין (דף י"א.) גב
דדינרי מפורש בקידושין:
שמועיל לקטת אכל טעם

וַיִּשְׁתַּנֵּי לֵיהּ בֵּין מְלִיחָה
וְדוֹמֶשְׁכֵּיב נִפְשִׁיחָה א"ל
נִחְמִיחָה לֶרֶב אִשִּׁי אֵלָא
רַב לֵאשִׁיבִי דִּפְתֵּי וְשִׁקְלִי
יְיָ תִּמְיָא דִּינִי א"ל כִּי נִתְּ
אִמְרֵי מִדְּזוֹרָא דִּי הִנֵּי
נִתְּ כִּהֲלַכְתָּא בְּלֹא מַעֲמָא
רַב יְהוּדָה אִמְרֵי שְׂמֵיכָל
אִשְׁתּוּ לֹא עֲשָׂאָה אֵלָא
אִמְרֵי רַב חֲנִינִי דִּהְמִישִׁי
כִּי הוּא א"ל רַב לֶרֶב

וַיִּקַּח אֵת לִי נֶגְדִי הַיְּהוּדָה
אֶל לֹךְ דְּלֹא הִדְרָנָא בִּי
בֵּיהּ מִצֵּי הָדָר בֵּיהּ ה"ק
וְלִחְוֹרָה הָא אִמֵּר רַב
הוּנָא אִמֵּר רַב מִנָּה לִי
בְּמַעֲמָד שְׁלִשְׁתָּן קֵנָה
הָנִי מִלִּי מַתָּנָה מְרֻבָּה
אֲלִיעֵי בְּפִנּוּי 'קמ"ל
שִׁבְנָא בְּהִרֵי הָדָרִי פֶּשֶׁל
חַד מִנֵּיהּוּ אִמְרֵי לִיה
אַרְעָא (ב) כַּפִּי מְרִי
פֶּשֶׁל אֹזֶל עֶבֶד חוֹשְׁבָנָא בִּין
שְׁנֵי גְבִיָּה וְלֹא מִיּוֹדִי אֲתָא
מֵאֵי אֲעֻבֵּיד לִךְ חֲדָא
וְלִי עֵינֵי דִּלְךָ מִיָּד

ד' ב' ועוד הוא קטן מן
קאמור לא יחביא דליכא
קנין במעוטה הוא יוכל
לומר 'הולך מנה לפלוני
יב' חייב באחריותו ואם
ושמואל אמר מתוך
בא לחזור חוזר לימא
ר' הולך כזכי דמי ומר
דמי לא רכ"ע 'הולך'
אמ' מפלגי מ"ס לא
יריני מיני תניא בוחתה
י שאני חייב לו תן מנה
לו 'הולך מנה לפלוני
תן מנה לפלוני פקדון
אחריותו ואם בא לחזור
ליה אין רצונו שיהא
זירא כ'כהחזוק כפרן
שרתא דסרבלי במחווה
חמא בהרי דארתית
יחבינהו ליה אמרי
ומר להו אין לסוף
אתא לגביה אמר
לא שוית נפשך יעבד
לישנא אחרינא שפיר
ש' מלוה ר' אחי בר'
פקא דכספא בנהרדעא
אמר

מחביוו השאלה לאחר ומתה בדרכה בעיניו שסתה בדרכה והיה אי ש ער משום דאיל עולם הקדקון את מהימנה לאופע"י שיש עדים שזנאס בדרך משום נאנסה בעיר דז שומר פדיון שטור אלא שישלח שלחא שישלח לו ויקבל עליו בענין זה שהיה אחריותו עליו זה משע קדקוני ביד אחר פדיון לקמן בפי דלהאנא נתנה שהא שחזר כל איכה דקא ואין תבין לאה ארסא אלא כפי אומא איתני

יד.

פיר א מ"י פ"ו מהל' זכיה
הל' ד פתג טען פז
טוש"ע ח"מ סימן רנ"ט טעף
יב וטוש"ע אה"ע סימן קו
טעף א:

[illegible]

סמיץ ב' וסע' רנ"ג סע' 7:

מוסף רש"י

[illegible]

יוספות רי"ד (המל)

וְהוֹלֵךְ נָסַח לְפָנָיו מִן הַיָּם
 שֶׁל יָם כִּי בָּרָא בְּהַיְוִתוֹ
 וְאֵם בָּא לְחוֹזֵר אֵלֶּי חֹזֵר.
 חִיִּים לֹא מָצָא בְּהַיְוִתוֹ
 פִּקְדוֹן לְחִיִּים בְּהַיְוִתוֹ
 דְּמִלּוֹה דְּרִילֹו גַבִּי מִלּוֹה אִי
 מִתְּנִים הִלָּה מִנָּה בְּאֻרְתָּה
 חִיִּים הִלָּה בְּהַיְוִתוֹ דְּרִיל
 דְּמִסֵּי לִי הַמְּלֹוה וּבִישׁ
 אִי כִפֵּר בִּיר שֶׁלִּי אֵלֶּי
 פִקְדוֹן דְּקָא אִי כִפֵּר בִּיה
 שֶׁלִּי אִי שֶׁמֶשֶׁתִּי וְאֻבְלִיה
 חִיִּים (נִסְחֵי) מִתְּנִים (הַמְּסֻלָּה)
 בְּהַיְוִתוֹ כִּי (פִקְדוֹן) אֵלֶּי
 אֲחִיִּים בְּאֻרְתָּה שְׁמֹר אֵם
 שֶׁרִים בְּדִבְרֵי כְרֻקִּיטָא וְלֵן
 כִּי מִתְּנִים דְּרִילֵּי דְּרִיל
 שְׁמֹר מִתְּנִים לְשׁוֹר חִיִּים
 שְׁמֹר דְּרִיל אֲנִי מִתְּנִים לֵן
 כְּשִׁבְעֹתֵהּ אֵל אֶמְחִיל לֵן
 כְּשִׁבְעֹתֵהּ. הֵיךְ הִכָּא וְלִכָּא

של זה אבל היכא דאיכא
עדים שואנס מיד שומר שני

מפורד שומר ראשון בדתן
בס' המספיד השוכר פרה
זה שישבע השוכר כגון שראה
אננו נפטר בשכורה של שלית
אמנו של פקדון חיובי באחריות
שישעה היא אצלו שבזואי אלו
ידוע דע שיבא הלזה ויטלנו
הכל השלית בעבור הלא פקדון
פקדון לימא ליה אן רצוני שיהא
בעל הפקדון בדידה אפ"ה כיון
ולו לא ביד אחר ולא דמי למלוה
דיון דקפיד נמצא מחלוק הוא לו
היה שהוחזק בשכורה ודע פקדון

ד"ר. מה שקשה ע"פ הקונטרס בפי' י' בנתיק דר' ינאי דקפדן אתרובא כהלכתא בלא מעב. פי' מה יש למה תקנו חכמים מעמד שלשתן

הקטן שלא יעטרך לעצמו ולעשות
קניינים והבטחתו לא תאשמו משום
ללא שנין לבשרו ויבדל לאחריו
דרך לעשות בן אלה לחלק לה כבוד
ולמנוחה אסטרופיא ומשאל אשה
לגנו שמאכז מסיר לה שיש לו
מן הבית סמכה עליה דעתא דבן
דמרפס' צפ' מי שמח (ד' קמ"ד):

אבל מתנה מועטת ב'ו' וא"ת
הא נמי שמעי' דלא דלמח
אז צפרק המוש (צ"ח מע). דברים
אין בכן משום חיסור אמנה ומדמי
האם מתנה מועטת למכר דליכא

מעות כבדי דברים ו"ל הבה שאמר
לפקדו כל נפש חוז שיתן לו סלקא
דמתן דקיי וטעי ממשרמר מתנה א'
נותן לך: ו"ל פש גביה ו"א מיד.
פ"ח וכן ר"ת שהיו בעלי דיני
מורידים לו או היה הדבר ידוע בעדות
בזוהי דלא פש גביה מדי ומשמע
מזכיריכם: דמפסיה אין נאמן ודא
טעמיה במה שהודיעו אע"ג דלית ליה
מינו דאי בעי אמר חזו"ת פרעמי וכן
משמע אמר דתקן בישועות (דף נח:
מנה לו בידק אמר ליה לך נאמר אר'
ליה תנהו לי אם אמר נתתיו לך פטור
אין לך בדי מידי ומפרש טעמיה בפ"ק
דבבא בתרא (דף ו.) משום דכל
האומר לא ליתמי כאומר לא פרעמי
דמי ואמאי לא מהימן ואמר לו אין

כך בידי שטעמי שריימי סגור
 להיות חייב ואיני פריב כלום מינו
 דאי פער אחר פערציט א"ח"כ אלף
 משמע דבמנוא לא מהימן לומר פערציט
חדא דאמר רב הונא ב"ר
 כולקא דעמיא סהה חחר צו
 ולא משום דלא פש גביה מידי:
ובר כ"ב ה"דך דא"ו כ"ב דב'
 והשאל סגור שאיתו טעם
 שאומר שמואל ממון שחייב באחריותו
 חחר ל"ג עיקר טעם הוא וכה"ג
 אשכחן (לקמן דף סה.) כהניא דהלווק
 יין מנין הוסימו דמעיקרא
 למימר דטעמא דרבי יהודה משום
 דליה לא ברייה אפי"ג דקמי (סס ו.)
 אמרו לו ל"י מאיר ז"ל אתה מודה שאל
 יבקע העור כי וכהנה דמות
לא דב"ע ה"דך כ"ב. פי' בקונטרס
 ואם היו נמנהה ליתכא אחריות
 מודה שמואל הולך חחר ואין נראה
 דבמנהה אין הולך כו' כדפרישתי
 לעיל (דף י"ב.) אלף י"ל דכשפטרו
 מלוה מן האחריות או בנט שחרור
 מודה שמואל דאיתו חחר:
לפום א"שח"שם א"ה. משמע דבדין
 לא היו יכולין לטעון להחזיר
 אפי"ג דלא הוואקו כפרסני היינו משום
 דלמנה היה שהוא שולח ולא מצי אמר
 אין לזנו שיהא פקדונו צד אחר:
 הא

א. אברהם בן יצחק : אברהם בן יצחק :

[illegible]

(ב) אולי צ"ל מיקסד קסיד הוא. (ג) צ"ל כשיתחזק המצב פה